

Razočarana ženica je zbežala k možu, mu potožila cigansko goljufijo in rop. In šele po toliki izgubi je kmet naznanil za-devo z »zakladom« oblasti.

Od 17. junija v Dravi. Drava je naplavlila pri brodu v št. Lovrencu na Pohorju že močno razpadlo moško truplo. Na podlagi pisem, katere so našli pri utopljenju, so ugotovili, da gre za Franca Vindiš, 23 letnega mizarskega pomočnika iz okolice Ptuj. Zadnjič je delal pri mizarskem mojstru Ignacu Wolgruber v št. Lovrencu na Pohorju. V Dravo je skočil radi nesrečne ljubezni 17. junija.

Vrnitev iz ruskega ujetništva po tolikih letih. Pri mariborski obmejni policiji so se zglasili 30. junija trije, ki so se vrnili iz ruskega ujetništva. Gre za 53 letnega Mihaela Bukojevič iz Ravnice pri Banji Luki, za 45 letnega Ivana Heizmann iz Sonte v Bački in za 42 letnega Jurja Stajčiča iz Branjoka v Banatu. Trojica je zašla v rusko ujetništvo v letih 1914 in 1915 v Galiciji. Vsi trije so dobili šele sedaj stike z domovino. Vrnili so se kot oženjeni z Rusinjami in imajo vsi trije skupaj 8 otrok.

Srednjeevropski vinarski kongres se bo vršil letos od 3. do 5. septembra na Dunaju. Doslej so prijave udeležbo: Bolgarija, Italija, Jugoslavija, Avstrija, Švica, Čehoslovaška in Madžarska. Javljanih je 28 raznih referentov in med temi tudi več strokovnjakov iz Jugoslavije.

Najnovejše pomorsko orožje Anglije. Angleški kralj Edvard VIII. si je ogledal najnovejše orožje vojne mornarice v pristanišču Portsmouth. Gre za motorne torpedne čolne, ki dosežejo brzino 80 km na uro. Čolni so dolgi 16 m, izredno široki in njih motorji proizvajajo 1500 konjskih sil. Spredej in zadej imajo po en brzostrelni top in torpedno cev. Kralj se je udeležil kljub deževnemu naliwu poskušnje vožnje in je prisostvoval učinkovitemu izstrelu torpeda. Vlada se je izjavil pohvalno o brzini tega najnovejšega orožja.

Širite „Slov. gospodarja“!

»To ni šala, to je svinjarija,« ga je usekal ujec Miha; »kdor drugih ne zna, priča, da ima slamo v glavi.«

»In gnoj,« je dodala Urška.

Zdaj so se vsi zasmijali, Lisjak pa je škripal z zobmi, iz oči mu je bliskal hudoben ogenj.

Po kosilu je šla Urška na korito prat. Tedaj se je počasi priplazil Lisjak, da bi se deklji za sramoto maščeval s svojim grdim in neslanim jezikom. Urška pa ni izgubila korajžje in je zavriščala na ves glas:

»Glej, da se mi pobereš, spak ti, drugače te oplazim s tole kunjjo po tvoji prešičji glavi!«

Ko je Lisjak na to nekaj poldafal, je dekla zvila mokro kunjjo in ga udarila po obrazu.

»Ti pasja mačka ti!« je zavpil in zaškrtal z zobmi ter hotel dekle uloviti.

Ta pa je zbežala okoli korita — dedec pa za njo. Kar so ga od zadaj prijele trde roke, da je obstal kakor v kleščah; na uho pa mu je zagrmel Ravnjakov glas:

»Baraba, kaj spet uganjaš?«

»To je nesramnež,« je kričnilo dekle, »nič drugega nima na jeziku kakor grdobije.«

Lisjak se je hotel otrestiti, toda orjaški Ravnjak ga je dvignil, mu porinil glavo v korito in jo tako dolgo tiščal v vodo, da so se jele na vrhu delati pene; potem ga je izpustil in potisnil daleč od sebe. — Lisjak se je nekaj časa sukal okoli, kašljal, prskal

Začelo se je zopet pometanje! Stalno-barvni cefir 8 Din, potiskani krep 9 Din. Sternecki, Celje.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vrenni slučaj.

Kaznjena pobegnila. V Mariboru sta pobegnili od dela pod Kalvarijo dva kaznjena iz jetnišnice okrožnega sodišča. Prvi begunec je Viktor Lapornik, čevljar-ski pomočnik iz Gajšovcev pri Ptuj. Prestajal je šestmesečno kazen radi tatvine, ki bi mu potekla 28. avgusta. Drugi begunec je Rupert Rotman, delavec iz Maribora. Prisodili so mu radi tatvine 5 me, secev. Kazen bi bil prestal 3. avgusta.

Skočila z balkona in se ubila. V noči na prvega julija je skočila v Mariboru z balkona bara Velike kavarne na Glavnem trgu 20letna plesalka Betka Horvat. Obležala je na cestnem tlaku Dravske ulice s prebito lobanjo, zlomljenimi nogami in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da je kmalu po prepeljavi v bolnico umrla. Vzrok samomora je strah pred brezposelnostjo.

Pomotoma so ga imeli za financarja in ga pretepli. Sluga podružnice Prve hrv. štedionice v Mariboru in hišni posestnik na Pobrežju se je vračal ponoči domov na Pobrežje. Ko je prišel do avtomobila, ki je stal pred neko hišo na Aleksandrovi cesti, so planili nanj iz avtomobila štirje neznanci, kateri so ga pobili, da je obležal v krvi na cesti. Napadalcji so takoj nato izginili s skrivnostnim vozilom. Gotovo gre za tihotapce iz Avstrije. Bili so pomotoma uverjeni, da jih hoče motiti financar, ker je imel sluga na glavi službeno bančno čepico.

Delavko zabodel v pleča. Na 19letno Ružo Lah s Pobrežja pri Mariboru je navalil v noči neki moški z nožem in jo je zabodel v pleča. Ranjeno so oddali v mariborsko bolnico.

Izsledena kurja tatica. Orožniki od Sv. Barbare v Slovenskih goricah so zaprli neko 42letno viničarko, ki je pokradla po

sosodnih vaseh 100 kokoši ter piščancev, katere je znosila na mariborski trg na prodaj.

Roparski napad. Dne 30. maja je bil izvršen med Ptujem in Hajdino roparski napad na posestnika in živinskega trgovca Franca Senekovič iz Zg. Hajdine. Imenovani je bil v Ptuj v neki gostilni do 1. ure čez polnoč, nakar se je odpeljal na kolesu proti domu. Dve uri po odhodu so ga našli ljudje nezvestnega ob glavni cesti in kolo je ležalo v obcestnem jarku. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj in ugotovili, da ima razbito lobanjo in zlomljeno desno roko. Ogled na mestu je dokazal, da gre za roparski napad. Tolovaj je zginil z listino, v kateri je bilo po izpovedi žene 10—20.000 Din. Manjka tudi denarnica z drobižem in rožni venec, katerega je imel napadeni vedno pri sebi. Ropar je pustil Senekoviču uro. Senekovič je v bolnici podlegel poškodbam, ne da bi se bil poprej zavedel.

Pozornost vzbujajoče aretacije v Ptuj. V današnji številki poročamo o žalostni smrti posestnika Fr. Senekoviča iz Hajdine pri Ptuj. Pred dnevi so ga našli na cesti pri Hajdini smrtnonevarno poškodovanega. Žandarji so aretirali eno žensko ter dva moška, kojih imena so še za enkrat radi večjega obsega preiskave — tajnost.

Žrtev fantovskega pretepa. V Sp. Pristavi pri Ptuj je prišlo med popivajočimi fanti do pretepa s krvavim obračunom. 22 letni Franc Tušek, sin uglednega kmetja, je dobil življensko nevaren zabodljaj v prsa. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj.

Prijet požigalec. V Selcah v Slov. goricah je došlo do prepira med 45letnim posestnikom Friderikom Fekonja in njegovo ločeno ženo. Med kreganjem je grozil mož z nožem in je zažgal vpricho žene slamo na strehi hiše. Na pomoč prispeli ljudje so ogenj udušili, Fekonja pa je moral v zapor.

Vlomilci odnesli 300 litrov vina. Neznani lopovi so vlomili na Kremenu v župniji Videm ob ... v klet cerkvenega

in pljuval; ko je prišel k sebi, je divje zatulil, zopet zakašljaj in potem zarjul:

»Prekleti Ravnjak, ti misliš, da si bog! Jaz ti bom pokazal! Ti me ne boš! Tožil te bom.«

»Le kar!« je odvrnil Ravnjak, ki se je ves tresel od jeze, »na sodnji se bova šele zmenila. Ti nisi samo prasec, ti si pravi falot. Kadarkoli slečem jopič in ga obesim, si s tacami v mojih žepih. Ali misliš, da sem slep? Danes zjutraj si imel obe taci v Jerčinem košu; kaj si tam iskal?«

»Prekleti vrag! Saj nisem oženjen tu, da bi moral ostati pri takih klerikavzarjih. Bom že kaj boljšega našel,« je siknil Lisjak.

»Ali misliš, da bi te bil le en dan še pustil pri hiši? Spravi svoje cotovje pa izgubi se! Tiste dinarje, ki sem ti jih še dolžan, ti bom takoj plačal; potem te ne maram več videti. Če boš čez eno uro še tu, bom hlapcem rekel, da te spodijo, in Sultana bom našel nate.«

V durih je stalo več poslov, ki so bili vsemu priče; veseli so bili, da so se rešili nemarnega tovariša. Ta je klet in tekel v hišo po stopnicah v hlapčevsko sobo. Tudi Ravnjak je stopil v hišo, bil je bled ko stena, ustnice so mu drgetale; tako razburjenega ga še posli nikoli niso videli. Vsa v skrbeh je stala Pavla za durmi, in ko je prišel do nje, mu je zašepetala po hrvaško:

da bi mu onemogočili nastop v sejni dvorani, a jim ni uspelo. Naenkrat se je neguš pojavil kot govornik in zbrani so ga morali poslušati. Govor abesinsk. cesarja je bil precej dolg, stvar in je vseboval resnične pritožbe neguša in abesinskega naroda.

Cesar je naglasil, da se je Italija vestno in dosledno pripravljala na vojno, toda tudi vse te priprave bi ji ne bile pomagale nič, ako bi nekatere evropske vele-sile ne čutile potrebno, da kupijo prijateljstvo Italije s tajnimi pogodbami.

Neguš je razložil v ženevi, kako je imel trdno zaupanje v Zvezo narodov, v njene obljube in njeno zvestobo. Mesto tega je moral do-

bljučarja Blaža Habinca in so mu odnesli 300 l vina.

V spanju okraden. Iz sejma v Zagorju ob Savi se je vračal sejmar in je zaspal pod špančevu lipo. Ko se je prebudil, ni imel več listnice, v kateri je bilo 800 Din, in ne klobuka.

Roparski umor z ogromnim plenom. V Belgradu v Arangjelovački ulici v spalni sobi so našli razkomanenega bogatega trgovca in bivšega poslanca Joco Uroševića. Vlomilci so ga razsekali s sekuro. Policija je ugotovila, da so se polastili tolovaji blagajniških ključev umorjenega. Iz blagajna so odnesli 1.600.000 Din gotovine in raznih vrednostnih papirjev, da znaša skupni plen 5 milijonov dinarjev.

Izpred sodišča.

Obsojen radi ropa in upora stražnikom na 1 leto in 3 mesece robije. 30letni Karl Pernek iz Limbuša pri Mariboru je 9. maja iztrgal Matiji Robiču iz Bresternice pri Kamnici 100 Din. Ob priliki aretacije se je zoperstavil stražnikom. Pernek je bil v Mariboru 1. VII. obsojen na 1 leto in 3 mesece robije.

Slovenska Krajina.

Sobota. Na svetek Sv. Petra in Pavla je Bog poklical k sebi kanonika, dekana, konzistorijalnega svetnika in mestnega župnika v Soboti g. Slepec Ivana. Zvečer se je še sprehajal dobre volje kot vedno, ob 9. uri je šel spat, pa ga je zadela kap in zjutraj v torek so ga našli mrtvega. Črne zastave so zaplapolale na cerkvah in župniščih soboške dekanije, zvonovi v teh cerkvah so oznanjali svetlo, da g. kanonik ni več med živimi. Še isti dan je vedela vsaka vasica v Prekmurju, da se je en močan steber zrušil. Žalujejo za njim vsi, njegovi farniki, iskreni prijatelji zlasti v Soboti, duhovniki njegove dekanije, katerim je bil zvest, dober prijatelj, oče in mlajšim vzgojitelj in vsem zagovornik. Malo ljudi je bilo v Prekmurju, ki rajnega ne bi poznali. Ne bomo imeli več duhovnika, ki bi imel pri vseh duhovnikih tak ugled, ki bi bil v duhovniški družbi tako zaželen kakor pokojni g. dekan. Bil je šaljive narave. Pred tremi meseci

mu je umrla mati in zdaj se je priselil k njej. Najbolj ga bodo pogrešali duhovniki, katerim je znal svetovati v vseh težavah. Pokojni g. kanonik je moral prestati tudi veliko krivic. Preganjali in kaznovali so ga, pa ni klonil in je povedal vsakemu, kar si je zaslužil v obraz, za hrbtnosti ni poznal. Star je bil 64 let, 24. junija je obhajal med svojimi sobraty svoj zadnji god. Rojen je bil v Soboti, kjer je bilo njegovo kaplansko mesto 10 let in 30 let je bil v Soboti župnik. Torej 40 let je delal med soboškimi verniki. Pozidal je krasno cerkev in nadarbinsko poslopje. Druge načrte mu je kruta smrt prekrizala. Pokopali smo ga 2. julija. Imel je nad vse krasen pogreb, ki ga je vodil stolni kanonik dr. Mirt. Duhovnikov in bogoslovcev je bilo 60, med temi dekani in monsig. Lovrec. Ljudi ogromno iz vseh far v Prekmurju, dve godbi in nešteto krasnih vencev. Na prižnici se je od pokojnega poslovil g. dr. Mirt. Truplo so iz cerkve na pokopališče nesli duhovniki in bogoslovci, katere je on krstil in vzgojil. Ko so nesli truplo iz cerkve, so ljudje glasno jokali, kakor tudi ob odprtem grobu, solz se niso sramovali tudi duhovniki in visoka svetna inteligenca. Pevski zbor mu je zapel več žalostink. Ob grobu je govoril poslovilne besede mestni župan g. Hartner. Pogreba so se še udeležili: narodni poslanec g. dr. Klar, sreska načelnika v Soboti in Lendavi z uradništvom, uradništvo ostalih uradov, vsi trije banski svetniki. Blagi g. kanonik, počivajte v miru, molili bomo za Vašo dušo in nikdar vas ne bomo pozabili. Ostalim naše iskreno sožalje.

Sobota. Za dekanijanskega upravitelja je imenovan g. raniz Jožef, župnik na Tišini, za župniškega pa g. Vojkovič, kaplan.

Nove sv. maše bodo v nedeljo 12. julija in sicer na Tišini bo pri prvi sv. maši g. Gabor Alojzij, v Turnišču pa g. Jerič Mihael.

Lendava. V nedeljo bodo dobili (5. julija) pri nas belo zastavo volilci iz Žižkov, ker so volili vedno v strnjениh vrstah, zlasti pa 5. maja lani vsi razen enega glasovali za Jeftičev režim. Ba je bi tudi židi radi imeli tako zastavo, ker so tudi oni tako glasovali. Mi jim privoščimo.

Turnišče. Iz naše fare je romalo 30 romarjev v Maribor na Slomšekove praznike. Največ je bilo biciklistov, med katerimi je bil tudi naš g. kaplan šofstarec Alojz, ki se je potrudil in se podal na dolgo pot, da bi s svojimi verniki poča-

NE VESTE, ALI BO JUTRI MOGOČE!

Če bi bilo človeško življenje tako urejeno, da bi moral vsak človek dočakati starost, se glede bodočnosti ne bi bilo treba vznemirjati. Ker pa smrt ne gleda na leta, smo vedno v negotovosti. Meseca junija so prinašali časopisi poročila, kako je strela ubijala ljudi. Dne 1. julija so prinesli poročilo, kako je elektrika ubila dva moža — eden izmed obeh je bil oče štirih otrok. Smrt je prišla nepričakovano, ko sta najmanj mislila nanjo.

Kako je s katerim izmed nas? V tem trenutku smo zdravi, v najkrajšem času pa se lahko primeri kaj nenadnega.

Smrti ne more nihče ubežati. Pač pa se glede bodočnosti vsak lahko reši gotovih skrbi. Med drugim vsak lahko zagotovi svojcem za slučaj svoje smrti nekaj denarja, s katerim bodo krili pogrebne stroške in si za nekaj časa pomagali. To doseže s tem, da se zavaruje pri »Karitas« za slučaj smrti. Karitas je ravno zato ustanovljena, da bi ljudem pomagala v slučaju smrti, ko je pomoč najbolj potrebna.

Z zavarovanjem naj nihče ne odlašaj. Nekateri so mnenja, da je dovolj, če se na stara leta zavarujejo. To mnenje je usodno in sicer: 1. radi tega, ker nihče ne ve, ali bo dočakal starost; 2. ker je zavarovana vsota odvisna tudi od tega, koliko je kdo star, ko se zavaruje.

Ne recite: »za zavarovanje še imam čas«, ker ne morete jamčiti niti za eno minuto življenja. Bog ve, če bo jutri mogoče storiti, kar danes zamudite!

Nemudoma se obrnite na krajevnega zastopnika ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ul. 8) in se zavarujte! Zavarujte tudi svoje domače!

833

stil našega svetnika. Po zaključitvi praznikov so se vsi vrnili zdravi in zadovoljni in s prijetnimi spomini na Maribor.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala mlado ženo Cizmagojo Julo roj. Pucko, ki je zapustila troje mladoletnih otrok in žalujočega moža. Pokojna je bila stara 45 let; v zakonu je živela 27 let. Bila je krščanska žena, dobra mati vzgled dobrih krščanskih žena! Naj počiva v miru. Žalujemo pa naše iskreno sožalje!

Turnišče. Prosvetno društvo je napravilo pred kratkim izlet v Apače k g. Hendinu. G. Hendin jim je pokazal mnogo lepih reči. Kogar je kaj zanimalo, bo imel od tega korist. Vsak dober pouk služi za napredek v gospodarstvu.

Ali si že obnovil naročnino?

živeti, da njegova domovina ni mogla dobiti zadostnega orožja za svojo obrambo; med tem ko je imela Italija vsega dovolj.

Neguševa izjava glede posojila in edine abesinske železnice se glasi: »Vse moje prošnje, da bi dobil od 52 držav, ki so mi obljubile pomoč, kakšno večjo denarno pomoč, so ostale brez uspeha. Mojih pozivov nikdo ni poslušal, čeravno so členi pakta Zveze narodov, na katerega ste vsi prisegli, v tem pogledu jasni in prozorni. Nam ste uporabo gline železnice prepovedali, napadalcu ste jo sedaj popolnoma izročili, da jo uporablja po mili volji.«

Zadnji negušev poziv Zvezi narodov je tale:

»Varujte se ga, vas prosim za božjo voljo! Strašno se je rotilo. Ta človek bi mogel vse storiti.«

»Nikar se ne boj, Pavla,« jo je miril in tako pogledal, da ji je udarila kri v glavo. Počasi je odšla v sobo in se jokala.

Gospodar je šel gor po denar. Šele čez kakih deset minut se je vrnil in stopil v kuhinjo, izročil denar materi in ji dejal, naj izplača kosca, ker falota noče več videti. Ko je odhajal iz kuhinje, ga je med vrati srečala Pavla. Znova je zardela in mu hotela nekaj reči. Še preden je mogla z besedo iz ust, se je iz temnega kota pod stopnicami zagnalo nekaj sivega: to je bil Lisjak, ki se je z nožem v roki zapodil proti Ravnjaku. Nekaj časa je bil Ravnjak kakor ukopan, potem se je umaknil in ozrl, s čim bi se mogel braniti. Toda vse bi bilo prepozno in nož bi mu bil že davno prejel v prsih, preden bi se bil mogel zbesnelega človeka ubraniti, če bi se ne bilo zgodilo nekaj nepričakovanega. Ko je Pavla videla, kaka nevarnost grozi gospodarju, se je vrgla ko blisk med njega in Lisjaka in s svojim telesom prestregla sunek. Iz ust se ji je izvil le tožni vzdih: »Jezus, Marija!«, potem se je zgrudila. V tem pa je že Ravnjak tresnil s polenom po morilec in mu razblij desno ramo. Kriknil je, izpustil nož in se zakotalil po tleh... Nastal je grozen vrišč. Materi v kuhinji je krč stisnil srce, da je obsedela za mizo,

zaječala in lovila sapo, kuhinjska dekla je odprla okno ter zakričala skozenj:

»Pomagajte! Pomagajte! Vse nas bo pobil.«

Z vseh strani so prihiteli hlapci in dekle in vsi iz sebe spraševali:

»Kaj se je zgodilo? Kaj je? Kaj je, za božjo voljo?«

»Silvester, ta falot, je Pavlo zaklal, mene je hotel,« je vpil Ravnjak v ta hrup.

Pokleknil je poleg oklanega dekleta, ki je brez zavesti ležalo na tleh v mlaki krvi, rahlo ji je privzdignil glavo in jo s toplim glasom klical: »Pavla! — Pavla! — Pavla!«

Dekle je močnejše zahropelo, ni se pa zavedlo. Posli so stali okoli in niso vedeli, kaj bi, Kristina se je jokala in drla: »O ljuba Gospa! O Ježeš križani! Uboga Pavla! Uboga Pavla!« Tri dekle so jo poskušale dvigniti, toda Ravnjak jim je branil, ker se je bal, da bi ji moglo škodovati. Dejal je hlapcem:

»Lipe, pojdi hitro po gospoda!... Ti, Florijan, leti dol po doktorja! Naj hitro, hitro pride!«

»Doktor je pri Mlinarici,« je hripala Urška, »še ni pol ure, ko sem ga videla, da je šel tja.«

»Potem leti tja in naj hitro hitro pride,« je silil gospodar.

»Kje pa je Silvester, morilec?« je vprašal ujec Miha.